

Lesninger 21. søndag i det alminnelige kirkeår, år A.

1. lesning Jes 22,19–23

Jeg legger nøkkelen til Davids hus på hans skulder

Så sier Herren til Sjebna, som stod for kongens hus:

Jeg vil støte deg bort fra din stilling og rive deg ned fra din plass. Den dag vil jeg tilkalle min tjener Eljakim, Hilkias sønn. Jeg vil kle ham i din drakt, spenne ditt belte om ham og legge den myndighet du har hatt, i hans hånd. Han skal være en far for innbyggerne i Jerusalem og folket i Juda.

Jeg legger nøkkelen til Davids hus på hans skulder. Når han åpner, skal ingen lukke, og når han lukker, skal ingen åpne. Jeg slår ham inn som en nagle på et sikkert sted. Han skal bli et æressete for sin fars ætt.

Responsoriesalme Sal 138 (137),1–2a. 2bc–3. 6 og 8bc

Omkved: Herre, din miskunn er evig,
forlat ikke dine henders verk.

Jeg vil prise deg, Herre, av hele mitt hjerte.
Du lyttet til mine ord.
For englenes åsyn vil jeg lovsynge deg,
tilbe deg, vendt mot ditt hellige tempel.

Jeg vil synge om din godhet, din trofasthet,
for du har herliggjort ditt navn.
Den dag jeg ropte, gav du meg svar.
Min sjel fikk mot og styrke.

Herren er opphøyet,
han ser til de ydmyke i nåde.
På avstand kjenner han de stolte.
Herre, din miskunn er evig,
forlat ikke dine henders verk.

2. lesning Rom 11,33–36

Alt kommer fra ham, alt er til ved ham, og til ham skal allting vende tilbake

Hvor avgrunnsdyp er Guds godhet, hans visdom og hans viten!
Hvor uransakelige er hans dommer, hvor umulige å spore, hans veier! «Hvem kjenner vel Herrens tanke, eller hvem har noen gang vært hans rådgiver?» – Eller «hvem har kunnet gi ham noe som krevde gjengjeld?» For alt kommer fra ham, alt er til ved ham, og til ham skal allting vende tilbake. Han være lovet i evighet. Amen.

Halleluja Matt 16,18

Halleluja.

Du er Peter – Klippen – og på denne klippe vil jeg bygge min kirke. Og den skal dødsrikets porter aldri få i sin vold.

Halleluja.

Evangelium Matt 16,13–20

Du er Peter – Klippen –, deg vil jeg gi nøklene til himlenes rike

På den tid kom Jesus frem til bygdene i nærheten av Caesarea Philippi. Der spurte han sine disipler: «Hvem sier folk at Menneskesønnen er?»

De svarte: «Noen sier Johannes Døperen, noen Elija, andre Jeremia eller en av profetene.»

«Men dere,» spurte han da, «hvem sier dere at jeg er?»

Da tok Simon Peter ordet, og svarte: «Du er Messias, sønn av den levende Gud.»

Og Jesus svarte ham: «Salig er du, Simon Bar-Jona! Dette har ikke kjøtt og blod åpenbart for deg, men min Far i himlene. Og jeg sier deg, at du er Peter – Klippen – og på denne klippe vil jeg bygge min kirke. Og den skal dødsrikets porter aldri få i sin vold. Deg vil jeg gi nøklene til himlenes rike; det du binder på jorden, skal være bundet i himlene, og det du løser på jorden, skal være løst i himlene.»

Så la han disiplene strengt på hjerte ikke å si til noen at han var Messias.